

גילוי אש, ת"י 1220 חלק 3: חריגות בתקן רשמי לתחומים שמחוץ לתקן.

תקן ההתקנה הוא תקן רשמי. הוא מחייב את הנוגעים לעניין, אולם לא רק את אלה שנדרשים לעמוד בו אלא מחייב בחובת הזהירות הראויה גם את אלה שמחברים אותו.

התקנה של גלאים בלוחות חשמל כהוראה מחייבת אינה עניין לתקן. זה עניין לקוד בנייה או לתקנות שירותי הכבאות, או הוראת מכ"ר.

בתקן נאמר שהתקנת גלאים תקבע ע"י רשות הכבאות. ובכל מקום שמותקנים גלאים יותקנו גלאים גם בלוחות מתח נמוך מעל 63 אמפר זרם חילופין ובלוחות 200 ומעלה זרם ישר.

חריג של ממש עוסק בהישרדות של כבלים לשירות מערכות שחרור עשן.

בקשר להישרדות, מעניין לציין שהתקן דורש בסעיף 11 ש"כבלי החיבור בין רכזת למערכות פינוי עשן יהיו עמידים באש במשך 120 דקות לפחות לפי התקן הגרמני Din4102 part 12 או לתקן שקיל לו".

זו ממש מעורר השתוממות. הרי אין דרישות להישרדות של המערכת עצמה. איך זה שנדרשת הישרדות מקטע שולי של המערכת ועוד ברמה שאין למצוא כמוצר כזה בעולם? מדוע להשקיע הון תועפות בחלק משני של מערכת כאשר המערכת כולה לא עומדת אפילו בשמץ של הדרישה הזו?